

“Ami bir müminin imanı bir velinin imanı gibidir.” cümlesini izah eder misiniz?

"Ami bir müminin imanı, bir velinin imanı gibidir." sözü, imanda salabete ve taklitteki kuvvete işaret eder, yoksa tahkiki ve kamil bir imana işaret etmez. Yani ami ve avam birisinin imana ve İslam'a olan bağlılığı kavi ve kuvvetli olabilir. Ama tahkiki ve kamil iman farklı bir şeydir. İmanın tahkik ve kemalat noktasından, çekirdekten ağaca kadar mertebe ve dereceleri vardır. Ami ve avami birisinin çekirdek mesabesinde olan imanı, salabetli ve kavi olabilir ama hiçbir zaman ağaçla aynı ve müsavi olamaz. Şimdi biri gelip o ami adama derse; senin çekirdek mesabesinde olan imanını ağaç makamına çıkaracağım, o ami adam; yok benim imanım kavi ve sağlamdır, ihtiyaç yoktur, derse, hilafı akıl hareket etmiş olmaz mı?

Risale-i Nur'da tahşid ve ısrar edilen imana dair hakikatler, çekirdek seviyesinde olan imanı kökleştirip, ağaç haline getiren hakikatlerdir. İmanın ilmelyakinden hakkalyakine kadar hadsiz mertebe ve dereceleri vardır. İşte **Risale-i Nur, bu derece ve mertebeleri insanın kalp ve ruhuna yerleştirip perçinleştiriyor.**

Bu zamanda hükmeden fen ve felsefe olduğu için, taklidi ama kavi imanın fen ve felsefeden gelen şüphe ve itiraza karşı mukavemeti bir yere kadardır, ya da sadece kişinin kendine mahsus bir yoldur. Bu yüzden tahkiki ve kamil imanı ders veren Risale-i Nurları ciddiyet ile okuyup, muhtaç olanlara da tebliğ etmek umumi ve selametli bir yoldur. Velayette **kübra (büyük), vusta (orta) ve suğra (küçük)** olmak üzere üç sınıftır. Velayet-i suğra mertebesinde olan bir veli de ami ve avam olabilir. İmanı taklidi ama kavi olan çok veli zatlar olmuştur. Ama asla tahkiki ve kamil iman mertebesinde olan diğer evliyalara yetişemiyorlar.

İşte Risale-i Nur'un tahşidat yaptığı iman hakikatleri, hem tahkiki ve kamil imanı veriyor, hem de fen ve felsefeden gelen şüphe ve itirazlara karşı mukavemet ediyor.